

Sygn. akt VIII C 169/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. L.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. na rzecz P. L. kwotę 321,00 zł (trzysta dwadzieścia jeden złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 stycznia 2016 r. oraz kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII C 169/16

UZASADNIENIE

P. L. w pozwie z dnia 21 stycznia 2016 r. skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wniosła o zasądzenie kwoty 321 zł, stanowiącej cenę zakupionego obuwia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu P. L. wskazała, że zawarła z pozwanym umowę na odległość, której przedmiotem była sprzedaż obuwia sneakers marki O. K.. Obuwie okazało się towarem niezgodnym z umową a reklamacja nie została uwzględniona. Po zasięgnięciu opinii rzeczoznawcy, powódka wystąpiła o zwrot ceny obuwia oraz kosztów sporządzenia opinii.

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. uznała powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. L. zawarła w dniu 23 stycznia 2014 r. z pozwaną Spółkę umowę na odległość, której przedmiotem była sprzedaż obuwia sneakers marki O. K.. Obuwie zostało dostarczone do miejsca zamieszkania powódki.

(potwierdzenie złożenia zamówienia –k.14, okoliczności niesporne)

W dniu 13 października 2014 r. powódka zgłosiła pozwanemu, że zakupiony towar jest niezgodny z umową, bowiem doszło do pęknięcia materiału na szwie w prawym bucie. Powódka zażądała wymiany obuwia na niewadliwe, jednak reklamacja nie została uwzględniona, pozwany uznał, że wada ma charakter eksploatacyjny.

(informacja od pozwanego w formie maila, okoliczności niesporne)

Na zlecenie powódki została wykonana w dniu 05 marca 2015 r. ekspertyza obuwia. Stwierdzono, że obuwie jest wadliwe i posiada błędy konstrukcyjne. Zbyt „miękką” konstrukcja tyłostopia oraz wadliwe dopasowanie spodów do wierzchów pozwalające na „osadzenie” form oraz ekspozycję dolnych brzegów na otarcia decydowało o przecieraniu materiału. Powódka poniosła koszty sporządzenia opinii w kwocie 29 zł.

(opinia rzeczoznawcy –k.9, rachunek za opinię rzeczoznawcy –k.10)

Po otrzymaniu opinii powódka ponownie wystąpiła do pozwanego – za pośrednictwem Miejskiego Rzecznika Konsumentów, żądając zwrotu ceny obuwia oraz kosztów sporządzenia opinii. Pozwany nie uwzględnił żądania powódki.

(pisma powódki –k.6, 7, okoliczności niesporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów, oceniając je jako wiarygodne, przy czym wobec uznania powództwa, stan faktyczny okazał się niesporny między stronami.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa obejmuje zarówno okoliczności faktyczne, jak i podstawę prawną danej sprawy, tzn. zespół obowiązujących przepisów, na podstawie których sąd ma wydać rozstrzygnięcie (wyr. SN z 28.10.1976 r., III CRN 232/76, L.). Uznanie powództwa w rozumieniu art. 213 § 2 KPC zakłada stwierdzenie istnienia dochodzonego roszczenia, a tym samym wystąpienie wszystkich przesłanek kreujących jego byt prawny (wyr. SN z 18.3.2011 r., III CSK 127/10, L.). Kontrola sądu jest ograniczona jedynie do przesłanek wymienionych w § 2 powołanego przepisu.

W realiach niniejszej sprawy pozwany uznał powództwo. Uznanie powództwa nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zakupione przez powódkę obuwie okazało się towarem niezgodnym z umową, posiadającym wady wytwórcze.

Zgodnie z przepisem art. 556 § 1 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojmia za wady fizyczne). Ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter absolutny, tzn. sprzedawca nie może się z niej zwolnić, obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakąkolwiek winę, a nawet czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Wystarczającą przesłanką faktyczną tego rodzaju odpowiedzialności, która powstaje już po wykonaniu świadczenia z umowy przez sprzedawcę (umorzeniu jego zobowiązania), jest ustalenie, że wydana i odebrana przez kupującego rzecz wykazuje cechy kwalifikujące ją w danym stosunku prawnym jako rzecz wadliwą (A. Brzozowski (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, 2009, s. 268; S. Buczkowski (w:) Komentarz, t. II, 1972, s. 1299; Cz. Żuławska (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2007, s. 47).

Zgodnie z przepisem art. 556² k.c. jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.

Zgodnie z przepisem Art. 560 § 1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

W realiach niniejszej sprawy pozwany mimo pierwotnego żądania powódki, nie uwolnił się od odpowiedzialności i nie wymienił towaru na niewadliwy. Spowodowało to wystąpienia po stronie powódki do odstąpienia od umowy sprzedaży i żądania zwrotu ceny wadliwego obuwia.

Mając to na uwadze na podstawie powołanych wyżej przepisów zasądzono od pozwanego na rzecz powódki cenę obuwia. Zasądzono również kwotę 29 zł, stanowiąca koszt opinii rzeczoznawcy w oparciu o przepis art. 361 k.c. Bez dokonania ekspertyzy powódka nie mogłaby skutecznie dochodzić swojego roszczenia, w sytuacji kwestionowania przez pozwanego że obuwie posiada jedynie wadę eksploatacyjną.

O odsetkach ustawowych w zakresie zasądzonej należności orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając je od dnia wytoczenia powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik sporu. Na zasądzone koszty procesu złożyła się opłata sądowa od pozwu.